

Önképzőköri foglalkozás

2017. december 1. péntek, 9.00-10.30

Németh László Városi Könyvtár, Hódmezővásárhely

Kedves Pagonyisthes, de hát hogyan is van ez? Miként lett itt hirtelen december, holott nemrég voltunk a börsönyi rablóvárban, s nem sokkal előtte ama feledhetetlen Firenzében, Pisában?! Lehetséges volna, hogy az idő gyorsan telik, s mi csak azért nem vesszük ezt észre, mert felettünk NEM telik gyorsan, mert *ifjúi szellemünk s a művészetekkel való intenzív foglalkozás* úrrá lesz a mindent beörlő, felforgató múltékonyságon... No meg: az önirónia!

Ma két vég-etűdöt hallgattunk, s Bodránk, ill. Antóniánk előadásai révén Tizianót, Caravaggiót és Rubens-t egyszerre, egymás mellett csodálhattuk. Mindkét prezentációba belekezdünk már korábban, s most értünk mindkettő végére. Hajdan Tizianóval valószínűleg hónapokig foglalkoztunk; Rubensszel kevesebbet, de Caravaggio megismerése még e mostani, hosszú, alapos vetítéssel-életrajzzal sem ért korántsem véget: a rész-elemzések hátra vannak. Ismét átérezzük, milyen jó is, hogy nem kell sietnünk; nem sürget senki; hogy valamennyien egyetértünk abban: fontos, hasznos és örömteli az ismétlés, új szempontú új mintavétel korábban felvázolt témáinkból. Tiziano gyönyörű, finom női portréja; Rubens felhabzó, hullámzó, felszakadó vonalrendszere, szín-orgiája, kontúr-nélkülisége; Caravaggio elképesztő rajztudása, súrlófényei, értelmet és érzékeket megzavaró hermafrodita szépségei és a finomnál is finomabb *Loretói Szűz*...

Következő alkalommal Szent Péter és Szent Pál következik, Caravaggio által, Zsuzsinnak révén.